

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 5 december 2008 in zaak
nrs. 08/40115 en 08/40114 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 november 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris), voor zover thans van belang, een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 5 december 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 december 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

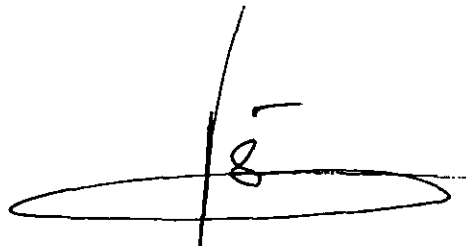
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 december 2008

309.

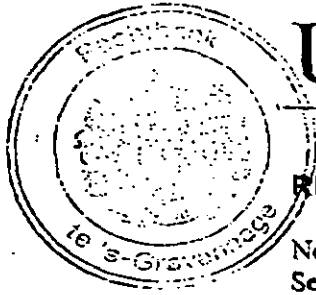
Verzonden: 24 december 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a stylized 'V' or 'S' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Assen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

Zaaksnummer: AWB 08/40115 BEPTDN S7 en AWB 08/40114 BEPTDN S7

Uitspraak van de voorzieningerechter van 5 december 2008

inzake:

geboren op
van Chinese nationaliteit,
IND-dossiernummer: 0609.09.0007,
V-nummer:
verzoeker,
gemachtigde: mr. W. Spijkstra, advocaat te Beetsterzwaag,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. M.B.Y. Vet.

Procesverloop

Op 5 november 2008 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000).

Bij besluit van 11 november 2008 heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd.

Bij beroepschrift van 11 november 2008 heeft verzoeker beroep ingesteld bij de rechtbank tegen dit besluit. Dit beroep is geregistreerd onder Awb 08/40114. Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroepschrift niet in Nederland mag afwachten.

Bij verzoekschrift van 11 november 2008 heeft verzoeker de voorzieningerechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen totdat op het beroep wordt beslist. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de voorzieningerechter en verzoeker gezonden.

Openbare behandeling van het verzoek om een voorlopige voorziening heeft plaatsgevonden op 28 november 2008. Verzoeker is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummer: AWB 08/40115 BEPTDN S7 en AWB 08/40114 BEPTDN S7

2

Motivering

Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen het besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Op grond van artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Verzoeker is tijdig op deze bevoegdheid gewezen.

De verblijfsvergunning asiel als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000

Vooropgesteld moet worden dat met de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 5 december 2007 de beschikking van 3 november 2006 in rechte vast is komen te staan. De aanvraag van 5 november 2008, die aan de bestreden beschikking ten grondslag ligt, moet derhalve worden aangemerkt als een nieuwe aanvraag in de zin van artikel 4:6, eerste lid van de Awb.

Artikel 4:6 Awb bepaalt dat, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag is gedaan, de aanvrager is gehouden nieuw gebleken feiten of veranderende omstandigheden te melden. Indien daarvan geen sprake is, kan het bestuursorgaan de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerder afwijzende beschikking.

De rechter moet, ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling in dit geval, direct treden in de vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

Verzoeker heeft ter ondersteuning van zijn aanvraag geen documenten overgelegd. Hij heeft verklaard dat hij een asielaanvraag heeft ingediend, omdat hij geen opvang meer heeft. Voorts heeft hij verklaard dat hij niet terug kan naar China, nu hem geen laissez-passer is afgegeven door de Chinese autoriteiten.

De voorzieningenrechter is van oordeel dat hetgeen door verzoeker is aangevoerd geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden zijn in de zin van artikel 4:6 Awb. Daartoe overweegt de voorzieningenrechter dat de omstandigheid dat verzoeker geen opvang heeft

Zaaknummer: AWB 08/40115 BEPTDN S7 en AWB 08/40114 BEPTDN S7

3

niet kan worden aangemerkt als een nieuw feit of veranderde omstandigheid in de zin van artikel 4:6 van de Awb nu dit niet in verband staat met de redenen van vertrek uit zijn land van herkomst.

De weigering van de Chinese autoriteiten een laissez-passer aan verzoeker te verlenen doet niet af aan het asielrelaas dat verzoeker in de eerdere procedure naar voren heeft gebracht en kan aldus niet worden aangemerkt als novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

De gemachtigde van verzoeker heeft in dit verband nog aangevoerd dat de weigering van de Chinese autoriteiten een laissez-passer te verstrekken aangemerkt dient te worden als een weigering om verzoeker bescherming te bieden als bedoeld in paragraaf 99 van het Handboek van de UNHCR. De voorzieningenrechter overweegt in dit kader – onder verwijzing naar vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (onder meer JV 2003, 445 en JV 2003, 555) – evenwel dat voormeld handboek geen regels bevat die verweerder binden bij de beoordeling van een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel.

De voorzieningenrechter is gelet op het voorgaande van oordeel dat verweerder de aanvraag heeft af kunnen wijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking.

De verblijfsvergunning regulier als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000

Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 is verweerder bevoegd ambtshalve een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te verlenen.

Op grond van artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan een vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

In artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder w, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) is als beperking, bedoeld in artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000, opgenomen de beperking verband houdend met verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken.

Op grond van artikel 3.6, aanhef en onder a, van het Vb 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 onder voormelde beperking ambtshalve worden verleend.

Ingevolge paragraaf B14/3.2.2.1 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 komt een vreemdeling in aanmerking voor verblijf als cumulatief aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

1. de vreemdeling heeft zelfstandig geprobeerd zijn vertrek te realiseren. Hij heeft zich aantoonbaar gewend tot de vertegenwoordiging van het land of de landen waarvan hij de nationaliteit heeft, dan wel tot het land of de landen waar hij als staatloze vreemdeling eerder zijn gewone verblijfplaats had, en/of tot andere landen waarvan op basis van geheel van feiten en omstandigheden kan worden aangenomen dat de vreemdeling aldaar de toegang zal worden verleend; en
2. hij heeft zich gewend tot de IOM voor facilitering van zijn vertrek en deze

Zaaknummer: AWB 08/40115 BEPTDN S7 en AWB 08/40114 BEPTDN S7

4

- organisatie heeft aangegeven dat zij niet in staat is het vertrek van de vreemdeling te realiseren vanwege het feit dat de vreemdeling stelt niet te kunnen beschikken over reisdocumenten; en
3. hij heeft verzocht om bemiddeling van de DT&V bij het verkrijgen van de benodigde documenten van de autoriteiten van het land waar hij naar toe kan gaan, welke bemiddeling niet het gewenste resultaat heeft gehad; en
  4. er is sprake van een samenhangend geheel van feiten en omstandigheden op grond waarvan kan worden vastgesteld dat betrokkene buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten; en
  5. hij verblijft zonder verblijfstitel in Nederland en voldoet niet aan andere voorwaarden voor een verblijfsvergunning.

Verzoeker heeft aangevoerd dat de DT&V en de IOM tijdens zijn inbewaringstelling in het kader van de bemiddeling om een laissez-passer getracht hebben namens verzoeker een laissez-passer te verkrijgen. Uit zijn gehoor blijkt duidelijk dat verzoeker tijdens zijn bewaring twee keer een brief naar de Chinese ambassade heeft geschreven en driemaal heeft gebeld met de Chinese ambassade. Hij heeft toen de hulp ingeroepen om zijn identiteitspapieren in China te vinden. Verzoeker heeft geen identiteitspapieren in Nederland en zonder deze papieren geven de Chinese autoriteiten geen laissez-passer af. De Chinese ambassade weigert echter verzoeker te helpen zoeken naar zijn identiteitspapieren in China. Hij heeft verder niemand in China die hem kan helpen.

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is niet gebleken dat verzoeker cumulatief aan voormelde voorwaarden heeft voldaan en heeft verweerder aldus in redelijkheid kunnen oordelen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van het bijzondere beleid inzake vreemdelingen die buiten hun schuld Nederland niet kunnen verlaten.

De voorzieningenrechter overweegt in dit verband dat verweerder niet aannemelijk heeft kunnen achten dat verzoeker er alles aan heeft gedaan om een (vervangend) paspoort te verkrijgen. Dat verzoeker, zoals hij stelt, drie maal heeft gebeld met de Chinese ambassade en twee maal een brief naar de Chinese autoriteiten heeft gestuurd, doet hier niet aan af nu verzoeker geen documenten heeft overgelegd welke zijn verklaringen ondersteunen. Weliswaar bevindt zich in het bewaringsdossier van verzoeker een brief, maar hier kan niet die waarde aan worden gehecht die verzoeker er aan gehecht zou willen zien. Hiertoe overweegt de voorzieningenrechter allereerst dat de brief niet is vertaald, terwijl voorts niet met zekerheid gezegd kan worden dat voornoemde brief een exacte kopie is van de brief die verzoeker naar de Chinese autoriteiten heeft verstuurd. De inhoud van de brief die verzoeker naar de Chinese ambassade heeft verstuurd is immers niet geverifieerd door DT&V, daar verzoeker de envelop had dichtgeplakt.

Verder stelt de voorzieningenrechter vast dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd ten aanzien van zijn houkou-boekje. In het gesprek met DT&V van 6 maart 2008 heeft verzoeker aangegeven nooit een houkou-boekje te hebben gehad, terwijl hij in het gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden van 5 november 2008 heeft verklaard dat hij wel een houkou-boekje heeft gehad. Tevens heeft verzoeker verklaard dat hij tot op heden niet heeft getracht voornoemd document in zijn bezit te krijgen, hetgeen wel van verzoeker verwacht mag worden. De enkele verklaring van verzoeker dat hij geen mensen kent in China die hem kunnen helpen, heeft verweerder in redelijkheid onvoldoende kunnen achten.

Zaaknummer: AWB 08/40115 BEPTDN S7 en AWB 08/40114 BEPTDN S7

5

Ten slotte overweegt de voorzieningenrechter dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij zich heeft gewend tot de IOM voor facilitering van zijn vertrek.

Er is aldus niet gebleken van een samenhangend geheel van feiten en omstandigheden, in de zin van objectieve verificerbare feiten en omstandigheden die zien op de persoon van verzoeker, op grond waarvan kan worden vastgesteld dat verzoeker buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten.

Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak en dat deze slechts in ongegrondverklaring van het beroep kan eindigen. De voorzieningenrechter ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk op dat beroep te beslissen.

Nu het beroep ongegrond dient te worden verklaard, wordt het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen.

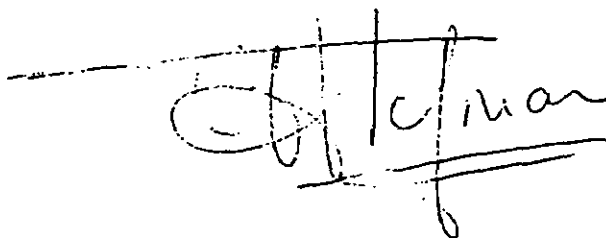
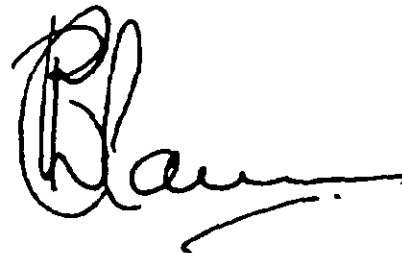
Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening bekend onder nummer Awb 08/40115 af;
- verklaart het beroep, bekend onder nummer Awb 08/40114, ongegrond.

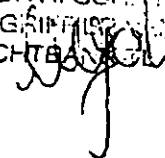
Deze uitspraak is gedaan door mr. W.P. Claus, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken op 5 december 2008 in tegenwoordigheid van mr. C.T. Hofman als griffier.

Tegen deze uitspraak ten aanzien van het gedeelte waarin ten aanzien van het beroep is beslist, kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 diene het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: - 5 DEC 2008

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK VAN 'S-GRAVENHAGE

LEXX Beetsterzwaag
Attorneys at law / Advocaten & procureurs

Per telefax 070-3651380
en per post

Afdeling Bestuursrechtspraak
Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's - Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
12 DEC 2008	
ZAAKNR. 200808972/102	
AAN: V2	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Pastorieaan 4d
Postbus 13
9244 ZN Beetsterzwaag
Tel: (+31) 0512-583070
Fax: (+31) 0512-583077

Advocaat:

mr. W. Spijkstra
tel. mobiel: (+31) 06-12997449
e-mail: mr.w.spijkstra@lexx.nl

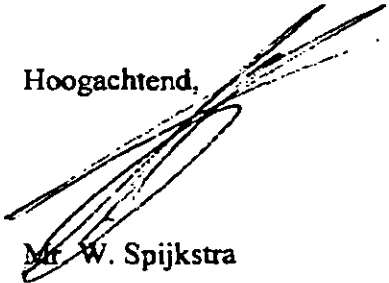
Beetsterzwaag, 12 december 2008

Inzake :
Dossiernr. :2008.102
Uw. Ref. :

Geachte Heer, Mevrouw,

In bovenvermelde zaak doe ik u bijgaand toekomen een appelschrift d.d heden en de uitspraak in beroep d.d 5 december 2008

Hoogachtend,

Mr. W. Spijkstra

LEXX
Attorneys at law / Advocaten & procureurs
Beetsterzwaag

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1 2 DEC 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Zaaknummer:

Appelschrift

Inzake :

Geboren op _____ van Chinese nationaliteit

Appellant

Wonende te _____ aan de _____ (_____), te
dezer zake uitdrukkelijk woonplaats kiezende te (9244 CA)
Beetsterzwaag aan de Pastorielaan nr 4d, ten kantore van Mr. W.
Spijkstra, advocaat en procureur;
Advocaat, Mr. W. Spijkstra, kantoorhoudende te (9244 CA)
Beetsterzwaag aan de Pastorielaan nr. 4d, die hierbij verklaart
door appellant bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot indiening
van dit appelschrift.

Contra:

De Staatssecretaris van Justitie
Verweerder

Gemachtigde: Mr. M.B.Y Vet, gemachtigde te departemente.

Achtergronden

1.

Appellant komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank te Den Haag (nevenzittingsplaats Assen) van 5 december 2008, verzonden op 5 december 2008 (prod.1), ontvangen op 6 december 2008, in welke zaak de rechtbank zijn op 11 november 2008 ingesteld beroep tegen de beschikking van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 11 november 2008, kenmerk IND 0609.09.0007 ongegrond heeft verklaard.

Procedure

2

Appellant heeft op 5 november 2008 een herhaalde aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 11 november 2008, uitgereikt op 11 november 2008, afwijzend op de aanvraag beslist. Bij

LEXX
Attorneys at law / Advocaten & procureurs
Beetsterzwaag

beroepschrift van 11 november 2008 heeft appellant tegen deze beslissing beroep ingesteld bij de rechtbank.. Ter zitting van 28 november 2008 is het beroep behandeld.

3.

Grief :

Ten onrechte heeft de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Assen in haar uitspraak van 5 december 2008, pagina 3. ,2^e alinea , het volgende overwogen:
“

De weigering van de Chinese autoriteiten een laissez- passer aan verzoeker te verlenen doet niet af aan het asielrelaas dat verzoeker in de eerdere procedure naar voren heeft gebracht en kan aldus niet worden aan gemerkt als novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb. De gemachtigde van verzoeker heeft in dit verband nog aangevoerd dat de weigering van de Chinese autoriteiten een laissez -passer te verstrekken aangemerkt dient te worden als een weigering om verzoeker bescherming te beiden als bedoeld in paragraaf 99 van het Handboek UNHCR . De voorzieningenrechter overweegt in dit kader –onder verwijzing naar vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (onder meer JV 2003, 445 en JV 2003,555) – evenwel dat voormeld handboek geen regels bevat die verweerder binden bij de boordeling van een aanvraag asiel.

Toelichting.

Appellant is van oordeel dat bovengenoemde uitspraak d.d 2 september 2008 in strijd is met het recht met name het motiveringsbeginsel. Immers appellant is van mening dat de weigering door de Chinese autoriteiten, een laissez – passer af te geven, hetgeen de rechtbank als een vast staand feit heeft aangenomen , wel degelijk een nieuw feit is, hoewel het niet af doet aan het asielrelaas van appellant. Immers dit feit heeft zich voorgedaan in Nederland en is pas ontstaan nadat zijn eerste asielprocedure was afgelopen. Verder is appellant van mening dat het Handboek van de UNHCR wel degelijk regel bevatten die verweerder binden, zoals in het beroepschrift genoemde § 99 van het Handboek van de UNHCR. Uit de Canadese rechtspraak blijkt dat het Canadese recht dat het Handboek van de UNHCR wel regels bevatten die binden. (Canada Federal Court 2008 FC 838)

Appellant verzoekt Uw afdeling, op grond van bovenstaande grief, de uitspraak van de Rechtbank Den Haag , nevenzittingsplaats Assen, d.d . 5 december 2008 te vernietigen en het beroep van appellant van 11 november 2008 tegen de beschikking van verweerder d.d 11 november 2008 alsnog gegrond te verklaren, met veroordeling van verweerder in de kosten in beide instanties.

Conclusie

Appellant concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak van de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Assen d.d. 5 december 2008, registratienummer AWB 08/ 40114 en gegrond verklaring van het door appellant op 11 november 2008 ingestelde beroep tegen het besluit van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 11 november 2008 strekkende tot afwijzing van appellant 's herhaalde aanvraag d.d 5 november 2008 om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd

Beetsterzwaag, 12 december 2008
Mr. W. Spijkstra